

377L0780

N:o L 322/30

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

17.12.77

ENSIMMÄINEN NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 12 päivänä joulukuuta 1977,

luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta

(77/780/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka
ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan,
ottaa huomioon komission ehdotuksen,
ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,
ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kielletään siirtymävaiheen päättymisen jälkeen palvelutoiminnan aloittamiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvä syrjivä kohtelu joko kansallisuuden perusteella tai sen perusteella, ettei yritys ole sijoittautunut jäsenvaltioihin, joissa palveluja tarjotaan,

luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on välttämätöntä poistaa jäsenvaltioiden väliltä vaikeimpina esteinä olevat näitä laitoksia koskevien lainsäädäntöjen väliset erot,

kuitenkin ottaen huomioon näiden erojen laajuus ei luottolaitosten toiminnan edellytyksiä yhteismarkkinoilla voi luoda yhdellä direktiivillä; sen vuoksi on välttämätöntä edetä vaiheittain; tämän prosessin tuloksena tulisi säätää, että useissa jäsenvaltioissa toimivan luottolaitoksen toimintaa kokonaisuudessaan valvovat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa luottolaitoksella on kotipaikka, tarvittaessa yhteistyössä niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joita asia koskee,

talletuksien suojaamiseksi ja tasavertaisten kilpailulojen luomiseksi luottolaitosten kesken, tulee yhteensovittamistoimien koskea kaikkia luottolaitoksia; tarvittaessa on otettava asianmukaisesti huomioon kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat asialliset, niiden yhtiöjärjestyksessä ja toiminnan tarkoituksessa ilmenevät erot,

näitä toimenpiteitä tulisi sen vuoksi soveltaa mahdollisimman laajalla alalla, joka käsittää kaikki laitokset, joiden toimintaan kuuluu vastaanottaa yleisöltä takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muussa muodossa kuten laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita sekä myöntämällä luottoja omaan lukuunsa; on säädettävä poikkeuksista tiettyjen

luottolaitosten osalta, joihin tätä direktiiviä ei voida soveltaa,

tämän direktiivin säännökset eivät rajoita sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään, että edellyksenä toiminnan harjoittamiselle tai joihinkin liiketoimiin ryhtymiselle on erityinen lisätoimilupa,

sama valvontajärjestelmä ei aina sovellu kaikenlaisiin luottolaitoksiin; sen vuoksi on säädettävä että tämän direktiivin soveltamista joihinkin luottolaitosten ryhmiin tai jonkinlaisiin luottolaitoksiin lykätään, jos välittömästä soveltamisesta aiheutuisi teknisiä ongelmia; yksityiskohtaisemmat säännökset voivat osoittautua vastaisuudessa tarpeellisiksi; näiden yksityiskohtaisten säännösten tulisi kuitenkin perustua tietyille yhteisille periaatteille,

lopullisena päämääränä on yhtenäisten, toisiinsa verrattavissa olevia luottolaitostyyppisiä koskevien toimiluvan edellytysten aikaansaaminen koko yhteisössä; alkuvaiheessa on kuitenkin tarpeen tämentää vain tietyt, kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat vähimmäisedellytykset,

tähän päämäärään voidaan päästä vain kaventamalla asteittain joidenkin valvontaviranomaisten erityisen laajaa, luottolaitosten toimilupien myöntämistä koskevaa harkintavaltaa; vaatimusta toimintasuunnitelman laatimisesta tulisi sen vuoksi pitää ainoastaan keinona tarkempien ja puolueettomiin arviointiperusteisiin pohjautuvien tietojen saamiseksi toimivaltaisten viranomaisten päätösten perusteeksi,

yhteensovittamisen tarkoituksena on luoda järjestelmä, jonka avulla luottolaitokset, joilla on kotipaikka yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, vapautetaan kansallisista toimiluvan vaatimuksista niiden perustaessa sivukonttoireita muihin jäsenvaltioihin,

alkuvaiheessa voi kuitenkin tietty joustavuus olla mahdollista luottolaitosten oikeudellista muotoa koskevien vaatimusten ja pankkinimien suojelun osalta,

luottolaitoksia koskevat samankaltaiset taloudelliset vaatimukset ovat välttämättömät samanlaisen säästäjien suojan takaamiseksi ja tasapuolisten kilpailun edellytysten varmistamiseksi toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitosryhmien kesken; kunnes yhteensovittamista on jatkettu olisi määritettävä rakenteelliset suhdeluvut, joiden avulla kansallisten viranomaisten yhteistyönä on mahdollista vakiomenetelmin tehdä havaintoja toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitostyyppien asemasta; tällä menettelyllä

(1) EYVL N:o C 128, 9.6.1975, s. 25

(2) EYVL N:o C 263, 17.11.1975, s. 25

tulisi edistää jäsenvaltioiden luomien ja soveltamien kerroinjärjestelmien asteittaista lähentämistä; on kuitenkin välttämätöntä erottaa toisistaan sellaiset kertoimet, joiden tarkoituksena on taata luottolaitosten järkevä hallinto, ja ne, jotka on luotu talous- ja rahapolitiikkaa varten; rakenteellisten suhdelukujen määrittämiseksi ja laajemman yhteistyön aikaansaamiseksi valvontaviranomaisten välillä on aloitettava luottolaitosten tilinpäätösten kaavan standardointi mahdollisimman pian,

sellaisten luottolaitosten sivukonttoreita koskevat säännökset, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, tulisi olla yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa; tällä hetkellä on tärkeää huolehtia, etteivät nämä säännökset saa olla edullisempia kuin muista jäsenvaltioista olevien laitosten sivukonttoreita koskevat säännökset; tulisi erityisesti täsmentää, että yhteisö voi tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla taataan tällaisten sivukonttoreiden samanlainen kohtelu kaikkialla sen alueella ottaen huomioon vastavuoroisuuden periaate,

luottolaitosten toimintaa koskeviin neuvoston direktiivien liittyvien ongelmien tutkiminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja komission yhteistyötä neuvonantavassa komiteassa etenkin pyrittäessä tiiviimpään yhteensovittamiseen, ja

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten neuvonantavan komitean perustaminen ei estä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista valvovien viranomaisten muunlaista yhteistyötä eikä etenkään yhteistyötä yhteyskomiteassa, joka on perustettu pankkitoimintaa valvovien viranomaisten välille,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Määritelmät ja soveltamisala

1 artikla

Tässä direktiivissä:

- ”luottolaitoksella” tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;
- ”toimiluvalla” tarkoitetaan viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla luottolaitokselle annetaan lupa harjoittaa liiketoimintaansa;
- ”sivukonttorilla” tarkoitetaan toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti luottolaitoksen osa ja joka harjoittaa välittömästi kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; luottolaitosten, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, samaan jäsenvaltioon perustamia sivukonttoreita pidetään

yhtenä ainoana sivukonttorina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 1 kohdan soveltamista;

- ”omilla varoilla” tarkoitetaan luottolaitoksen omaa pääomaa, mukaan lukien erät, joita kansallisen lainsäädännön nojalla voidaan pitää pääomana.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen.

2. Sitä ei sovelleta:

- jäsenvaltioiden keskuspankkeihin;
- postisiirtoa hoitaviin laitoksiin;
- Belgiassa kunnallisiin säästöpankkeihin (”caisses d'épargne communales – gemeentelijke spaarkassen”), ”Institut de Réescompte et de Garantie – Herdiscontering- en Waarborginstituut” -nimiseen laitokseen, ”Société nationale d'Investissement – Nationale Investeringsmaatschappij” -nimiseen laitokseen, alueellisiin kehitysyhtiöihin (”sociétés de développement régional – gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen”), ”Société nationale du Logement – National Maatschappij voor de Huisvesting” -nimiseen laitokseen ja sen toimiluvan saaneisiin yhtiöihin, sekä ”Société nationale terrienne – Nationale Landmaatschappij” -nimiseen laitokseen ja sen toimiluvan saaneisiin yhtiöihin;
- Tanskassa ”Dansk Eksportfinansieringsfond”- ja ”Danmarks Skibskreditfond” -nimiseen laitokseen;
- Saksassa ”Kreditanstalt für Wiederaufbau” -nimiseen laitokseen, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” -nimisen lain (laki voittoa tuottamattomasta asuntotuotannosta) nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita tuon lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntolan yrityksiinä;
- Ranskassa ”Caisse des Dépôts et Consignations”-, ”Crédit Foncier”- ja ”Crédit National” -nimiseen laitokseen;
- Irlannissa luotto-osuuskuntiin;
- Italiassa ”Cassa Depositi e Prestiti” -nimiseen laitokseen;
- Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: ”NV Export-Financieringsmaatschappij”, ”Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV”, ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”Nationale Investeringsbank NV”, ”NV Bank van Nederlandse Gemeenten”, ”Nederlandse Waterschapsbank NV”, ”Financieringsmaatschappij Industrieel Garantiefonds Amsterdam NV”, ”Financieringsmaatschappij Industrieel Garantiefonds's-Gravenhage NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelings Maatschappij”, ”NV Industriebank Limburgs Instituut voor ontwikkeling en financiering”, sekä ”Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”;

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for Overseas Governments and Administrations", luotto-osuuskuntiin eikä kunnallisiin pankkeihin.

3. Neuvosto päättää 2 kohdan luettelon muuttamisesta komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan asiassa 11 artiklassa tarkoitettua komiteaa, jäljempänä "neuvoantava komitea".

4. a) Luottolaitokset, jotka ovat samassa jäsenvaltiossa silloin, kun tämä direktiivi annetaan tiedoksi ja jotka tuolloin kuuluvat pysyvästi niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, voidaan vapauttaa 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen luetelma-kohtaan, 3 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan, 3 artiklan 4 kohtaan ja 6 artiklaan sisältyvistä vaatimuksista, jos laissa viimeistään silloin kun kansalliset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi, kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että:

- keskuslaitoksen ja siihen kuuluvien laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen kuuluvien laitosten sitoumukset kokonaisuudessaan,
- keskuslaitoksen ja kaikkien siihen kuuluvien laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuudessaan konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella,
- keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeita siihen kuuluvien laitosten johdolle.

b) Edellä a alakohdassa säädetty koskee myös paikallisesti toimivia luottolaitoksia, jotka on tämän direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen liitetty a alakohdassa tarkoitettuun keskuslaitokseen, jos ne muodostavat tavanomaisen osan keskuslaitokseen kuuluvaa verkkoa.

c) Muita kuin hiljattain mereltä vallatuille alueille perustettuja luottolaitoksia tai olemassa olevista, keskuslaitoksesta riippuvista tai toiminnastaan sille vastuussa olevista luottolaitoksista jakautumalla tai sulautumalla muodostuneita luottolaitoksia varten neuvosto voi, komission ehdotuksesta, tämän kuultua asiasta neuvoantavaa komiteaa, antaa lisäsäännöksiä b alakohdan soveltamisesta, mukaan lukien vapauttamista koskevien a alakohdan säännösten kumoaminen, jos neuvosto katsoo, että sellaisten uusien laitosten liittämällä, joita b alakohdassa säädetty järjestelyt koskevat, saattaisi olla kielteinen vaikutus kilpailuun. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä.

5. Jäsenvaltiot voivat lykätä kokonaan tai osittain tämän direktiivin soveltamista tietynlaisiin luottolaitoksiin tai luottolaitosryhmiin, jos välitön soveltaminen saattaisi aiheuttaa teknisiä ongelmia, jotka eivät ole ratkaistavissa

lyhyessä ajassa. Ongelmat voivat johtua joko siitä, että nämä laitokset ovat muun kuin pankkien valvonnasta yleensä vastaavan viranomaisen valvonnassa, tai siitä, että niihin sovelletaan erityistä valvontajärjestelmää. Tällaisen lykkäys ei missään tapauksessa saa perustua julkisoikeudellisiin säädöksiin taikka siihen, että kyseiset laitokset ovat pieniä tai niiden toiminnan ala rajoitettu.

Lykkäys voi koskea vain laitosryhmiä tai -lajeja, jotka ovat jo olemassa silloin, kun tämä direktiivi annetaan tiedoksi.

6. Jäsenvaltio voi 5 kohdan nojalla päättää lykätä tämän direktiivin soveltamista korkeintaan viidellä vuodella sen tiedoksi antamisesta ja, kuultuaan neuvoantavaa komiteaa, pidentää lykkäystä kerran korkeintaan kolmella vuodella.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään ja sen perusteista viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta. Sen on annettava komissiolle tiedoksi myös päätöksen voimassaolon mahdollinen pidentäminen tai kumoaminen. Komissio julkaisee kaikki lykkäyksiä koskevat päätökset *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Seitsemän vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta komissio, kuultuaan neuvoantavaa komiteaa, antaa neuvostolle kertomuksen lykkäyksen käyttämisestä. Tarvittaessa kuuden kuukauden kuluessa kertomuksen antamisesta komissio tekee neuvostolle ehdotuksen joko kyseisten laitosten ottamisesta 2 kohdan luetteloon tai luvan antamisesta lykkäyksen pidentämiseen. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista kuuden kuukauden kuluessa niiden tekemisestä.

II OSASTO

Luottolaitokset, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa ja joilla on sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset, joita tämä direktiivi koskee, hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimiluvan edellytyksistä ottaen huomioon, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään ja annettava ne tiedoksi sekä komissiolle että neuvoantavalle komitealle.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä toimilupa vain, jos seuraavat edellytykset ovat olemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä annettujen, hakemuksen yleisiä edellytyksiä koskevien säännösten soveltamista:

- luottolaitoksella on oltava erilliset omat varat;
- luottolaitoksella on oltava riittävä vähimmäismäärä omia varoja;
- luottolaitoksen toimintaa hoitaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

Viranomaisten ei tule liioin myöntää toimilupaa, jos ensimmäisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen henkilöiden maine ei ole riittävän hyvä tai heillä ei ole riittävää kokemusta tällaisten tehtävien hoitamisesta.

3. a) Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä ei saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

b) Jos jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä säädetään silloin kun tämä direktiivi annetaan tiedoksi, että markkinoilla vallitsevat taloudelliset tarpeet ovat toimiluvan myöntämisen edellytys, ja jos jäsenvaltio ei pankkijärjestelmässään ilmenevien teknisten tai rakenteellisten vaikeuksien vuoksi voi 14 artiklan 1 kohdassa säädetyssä ajassa luopua käyttämästä tätä arviointiperustetta, kyseinen jäsenvaltio voi edelleen soveltaa tätä arviointiperustetta seitsemän vuoden ajan tiedoksi antamisesta.

Sen on annettava päätöksestään ja sen perusteista tieto komissiolle kuuden kuukauden kuluessa direktiivin tiedoksi antamisesta.

c) Kuuden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta komission tulee neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan antaa neuvostolle kertomus taloudellisen tarpeen arviointiperusteen soveltamisesta. Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle ehdotukset kyseisen arviointiperusteen soveltamisen lopettamisesta. Edellä b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa pidennetään vielä viidellä vuodella, jollei neuvosto ole yksimielisesti komission ehdotuksesta sillä välin päättänyt, että tuon arviointiperusteen soveltaminen päättyy.

d) Taloudellisen tarpeen arviointiperustetta tulee soveltaa vain ennalta määrättyjen, julkaistujen ja tiedoksiannettujen yleisten arviointiperusteiden pohjalta, joilla pyritään edistämään:

- talletusturva;
- pankkijärjestelmän korkeampaa tuottavuutta;
- eri pankkiverkkojen välisen kilpailun suurempaa yhdenmukaisuutta;
- väestöön ja taloudelliseen toimintaan nähden laajempaa pankkipalvelujen valikoimaa.

Neuvoa-antava komitea, joka aloittaa työskentelynsä ensimmäisistä kokouksistaan lähtien, päättää edellä olevien tavoitteiden täsmentämisestä.

4. Jäsenvaltioiden on myös vaadittava, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee muun muassa minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa sekä kuvaus laitoksen organisaatorakenteesta.

5. Neuvoa-antava komitea tutkii toimivaltaisten viranomaisten 2 kohdassa mainituille edellytyksille antaman sisällön, muut mahdolliset jäsenvaltioiden soveltamat vaatimukset ja tiedot, joiden on sisällyttävä toimintasuun-

nitelmaan, sekä tekee komissiolle tarvittaessa ehdotukset yksityiskohtaisemmaksi yhteensovittamiseksi.

6. Hakemuksen hylkääminen on perusteltava ja hakijalle on annettava tämä tiedoksi kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa siitä kun hakija on lähettänyt päätöstä varten tarvittavat tiedot. Päätös on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

7. Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi komissiolle. Kukin luottolaitos merkitään luetteloon, jonka komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja jota se pitää ajan tasalla.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että sellaisten luottolaitosten sivukonttoreiden toiminnan aloittamiseen niiden alueella, joihin tätä direktiiviä sovelletaan ja joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, tarvitaan toimilupa niiden alueella liiketoimintaa harjoittaviin luottolaitoksiin sovellettavan lainsäädännön ja menettelyn mukaisesti.

2. Luottolaitoksen sivukonttorin toimilupaa ei kuitenkaan voida evätä vain sillä perusteella, että se on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon sellaisessa oikeudellisessa muodossa, jota ei hyväksytä vastaanottavassa maassa samanlaista toimintaa harjoittavan luottolaitoksen muodoksi. Tämä säännös ei kuitenkaan koske luottolaitoksia, joilla ei ole erillisiä omia varoja.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetuille sivukonttoreille myöntämistään toimiluvista.

4. Tämä artikla ei vaikuta säännöksiin, joita jäsenvaltiot soveltavat sellaisten luottolaitosten jäsenvaltion perustamiin sivukonttoreihin, joiden kotipaikka on niiden alueella. Niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, joissa vaaditaan erillinen toimilupa sellaisten luottolaitoksen kullekin sivukonttorille, joiden kotipaikka on jäsenvaltion alueella, on samoin sovellettava 1 artiklan kolmannen luetelmakohdan toisesta kohdasta riippumatta sellaisten luottolaitosten sivukonttoreihin, joilla on kotipaikka muissa jäsenvaltioissa.

5 artikla

Harjoittaessaan toimintaansa voivat luottolaitokset, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, isäntämaana olevassa jäsenvaltiossa voimassa olevista nimitysten "pankki", "säästöpankki" tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla yhteisön alueella samaa nimeä, jota ne käyttävät jäsenvaltiossa, jossa on niiden kotipaikka. Jos on sekaantumisen vaara, vastaanottava jäsenvaltio voi selvyyden vuoksi vaatia nimeen liitettäväksi selittäviä osia.

6 artikla

1. Kunnes yhteensovittaminen on myöhemmin toteutettu, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä suoritamaansa valvontaa varten ja, jos se on tarpeen, soveltamiensa kertoimien lisäksi luottolaitosten erilaisten varojen tai velkojen keskinäiset suhdeluvut niiden vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden seuraamiseksi sekä toteuttaa muut toimenpiteet talletusten suojan varmistamiseksi.

Neuvoa-antava komitea päättää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontasuhdelukujen eri tekijöiden sisällöstä ja vahvistaa niiden laskennassa sovellettavaan menetelmään.

Tarvittaessa neuvoa-antava komitea voi nojautua kyseisiä laitosryhmiä valvovien viranomaisten teknisiin lausuntoihin.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti määritetyt valvontasuhdeluvut on laskettava vähintään puolivuositain.

3. Neuvoa-antava komitea tutkii 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten arviointitulokset 2 kohdassa tarkoitettujen laskelmien perusteella.

4. Neuvoa-antava komitea voi tehdä komissiolle ehdotuksia jäsenvaltioissa sovellettavien kertoimien yhteensovittamiseksi.

7 artikla

1. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa sellaisten luottolaitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti perustamalla sinne sivukonttoreita, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa niiden kotipaikka on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten luottolaitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kaikki tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden seuranta.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 6 artiklan säännöksiä sovellettaessa ja siinä tarkoitettun mukaisesti määrittää 6 artiklassa mainituille tekijöille tässä artiklassa tarkoitettuihin sivukonttoreihin sovellettavia suhdelukuja.

3. Neuvoa-antava komitea ottaa huomioon mukauttamistoimet, joita sivukonttoreiden erityinen asema suhteessa kansallisiin säännöksiin edellyttää.

8 artikla

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa toimiluvan, joka on myönnetty sellaiselle luottolaitokselle, johon tätä direktiiviä sovelletaan tai 4 artiklan mukaisesti sivukonttorille myönnetyn toimiluvan, jos laitos tai sivukonttori:

- a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
- b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä, lukuun ottamatta omia varoja koskevia ehtoja;
- d) ei enää omista riittäviä omia varoja, tai sen ei voida uskoa täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, eikä se varsinkaan enää kykene turvaamaan sille uskottuja varoja;
- e) kuuluu johonkin niistä tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.

2. Sivukonttorille 4 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa on myös peruutettava, jos sen maan toimivaltainen viranomainen, jossa sivukonttorin perustaneella luottolaitoksella on kotipaikka, on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

3. Jäsenvaltiot, jotka myöntävät 3 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun toimiluvan vain, jos markkinatilanne sitä taloudellisesti edellyttää, eivät saa nojautua tällaisen tarpeen lakkaamiseen toimiluvan peruuttamisen perusteena.

4. Ennen kuin sivukonttorilta peruutetaan 4 artiklan nojalla myönnetty toimilupa, on kuultava sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia, jossa laitoksella on kotipaikka. Jos on ryhdyttävä välittömiin toimiin, voi kuulemisen sijasta voi antaa asian tiedoksi. Samaa menettelyä on noudatettava yhdenmukaisesti, kun peruutetaan toimilupa luottolaitokselta, jolla on sivukonttoreita muissa jäsenmaissa.

5. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava ja siitä on ilmoitettava asianosaisille; peruuttaminen on annettava tiedoksi komissiolle.

III OSASTO

Sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella*9 artikla*

1. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa liiketoimintaa aloitettaessa tai harjoitettaessa sellaisten luottolaitosten sivukonttoreihin, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella, säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on yhteisössä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tiedoksi komissiolle ja neuvoa-antavalle komitealle kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnettyt toimiluvat, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella.

3. Yhteisö voi perustamissopimuksen mukaisin, yhden tai useamman yhteisön ulkopuolisen maan kanssa tehdyin sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla vastavuoroisuuden periaatteen mukaisesti myönnetään sellaisten luottolaitosten sivukonttoreille, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, samanlainen kohtelu koko yhteisön alueella, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

IV OSASTO

Yleiset ja siirtymäsäännökset

10 artikla

1. Luottolaitoksilla, joihin direktiiviä sovelletaan ja jotka ovat aloittaneet toimintansa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten voimaantuloa sen jäsenmaan lainsäädännön mukaisesti, jossa on niiden kotipaikka, on katsottava olevan toimilupa. Niihin sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamisesta sekä 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa sekä toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat antaa luottolaitoksille, jotka eivät täytä 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjä vaatimusta silloin, kun tämä direktiivi annetaan tiedoksi, enintään viisi vuotta aikaa täyttää nämä vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että yritykset, jotka eivät täytä 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjä edellytyksiä ja jotka ovat olemassa tämän direktiivin tullessa voimaan, voivat jatkaa toimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset yritykset 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyn vaatimuksen täyttämistä.

2. Kaikki 1 kohdassa tarkoitetut luottolaitokset merkitään 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

3. Jos luottolaitokseen, jolla katsotaan olevan toimilupa 1 kohdan mukaisesti, ei ennen sen liiketoiminnan aloittamista ole sovellettu mitään toimilupamenettelyä, sen toiminnan jatkaminen kielletään toimiluvan peruuttamisen sijasta.

Vastaavasti sovelletaan 8 artiklaa, jollei ensimmäisestä alakohdasta muuta johdu.

4. Poiketen 1 kohdasta voidaan jäsenvaltioon sijoittuneita luottolaitoksia, joihin ei ole siinä jäsenvaltiossa sovellettu mitään toimilupamenettelyä, ennen niiden liiketoiminnan aloittamista vaatia hankkimaan toimilupa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten

mukaisesti. Näiden laitosten voidaan edellyttää täyttävän 3 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan vaatimuksen sekä muut yleisesti kyseisessä jäsenvaltiossa mahdollisesti sovellettavat edellytykset.

11 artikla

1. Komission yhteyteen perustetaan "Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten neuvoa-antava komitea".

2. Neuvoa-antavan komitean tehtävänä on auttaa komissiota varmistamaan, että sekä tämä direktiivi että itsenäistä toimintaa harjoittavia pankkeja ja muita rahoituslaitoksia koskevien, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/183/ETY⁽¹⁾, sikäli kuin se koskee luottolaitoksia, pannaan asianmukaisesti täytäntöön. Lisäksi se suorittaa muut tässä direktiivissä sille annetut tehtävät ja auttaa komissiota laatimaan neuvostolle uusia ehdotuksia yhteensovittamisen jatkamisesta luottolaitosten alalla.

3. Neuvoa-antava komitea ei käsittele yksittäisiin luottolaitoksiin liittyviä konkreettisia ongelmia.

4. Neuvoa-antavaan komiteaan kuuluu korkeintaan kolme kunkin jäsenvaltion ja komission edustajaa. Edustajilla voi olla apunaan tilapäisiä neuvonantajia, joista on etukäteen sovittava komitean kanssa. Komitea voi myös kutsua päteviä henkilöitä ja asiantuntijoita osallistumaan kokouksiinsa. Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

5. Komissio kutsuu koolle neuvoa-antavan komitean ensimmäisen kokouksen, jonka puheenjohtajana toimii yksi sen edustajista. Neuvoa-antava komitea vahvistaa tämän jälkeen työjärjestyksensä ja valitsee puheenjohtajan jäsenvaltioiden edustajista. Tämän jälkeen se kokoontuu säännöllisesti ja aina tarpeen vaatiessa. Komissio voi pyytää komiteaa pitämään kiireellisen kokouksen, jos sen mielestä tilanne niin vaatii.

6. Neuvoa-antavassa komiteassa käydyt keskustelut ja niiden tulos ovat luottamuksellisia, ellei komitea toisin päätä.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, ovat salassapitovelvollisia. Tällä tarkoitetaan sitä, että näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja, ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle, ellei laissa toisin säädetä.

(¹) EYVL N:o L 194, 16.7.1973, s. 1

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta toisilleen tietoja tämän direktiivin mukaisesti. Näin luovutettuja tietoja koskee sallassapitovelvollisuus, jota sovelletaan toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa oleviin tai olleisiin henkilöihin.

3. Viranomaisten tulee käyttää samaansa tällaista tietoa ainoastaan tutkiakseen luottolaitosten toiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat edellytykset, helpottaakseen näiden laitosten vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvontaa, tai kun toimivaltaisen viranomaisen päätökset ovat hallinnollisen muutoksenhaun tai 13 artiklan mukaisesti alkuunpannun tuomioistuinkäsittelyn kohteena, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikosoikeuden alaan kuuluvien säännösten soveltamista.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että luottolaitoksia koskevat päätökset, jotka on tehty tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi. Sama mahdollisuus on oltava myös tapauksissa, joissa päätöstä toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki voimassa olevien säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

V OSASTO

Loppusäännökset

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 24 kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

2. Kun tämä direktiivi on annettu tiedoksi, jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset lait, astetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 1977.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. HUMBLET